

Wie zijn de zonen van God?

(Hoofdstuk 28 uit het boek "Essentials of New Testament Doctrine")

Door: Ernest Martin

Laten we gaan kijken naar de **zonen Gods** zoals genoemd in de NBG-vertaling van Genesis 6:2,4; Job 1:6; 2:1; 38:7. We zullen ontdekken dat zij GEEN engelen zijn. De uitdrukking **zonen Gods** kan betrekking hebben op één van twee dingen. Aangezien het duidelijk is dat het voor gewone mensen mogelijk is om de zonen of de kinderen van God genoemd te worden, waren deze **zonen Gods** óf mensen die bij deze naam genoemd werden, óf zij maakten deel uit van een groep van andere geestelijke wezens in de hemel met een speciale rang die hen aanduidt als de **zonen Gods** (maar GEEN engelen).

Deze zonen van God worden door Paulus in Hebreeën 1:9 NBG beschreven als zijnde de **deelgenoten** van Christus [Naardense Bijbel vertaalt met: **gezellen**]. Zij bevinden zich in dezelfde soort hemelse positie als Christus en Christus is inderdaad in deze relatie de eerstgeborene. Ze blijken gezelschap en partners van Christus Jezus te zijn. Paulus noemde hen de **deelgenoten** van Christus. In de tijd van de King James Bijbelvertaling was een *gezel* [het Engelse woord is: *fellow*] een prominent lid van een academische of politieke groep aan wie speciale voorrechten en onderscheidingen verleend waren door de koning of door een of andere prestigieuze groep. En dit was ook het geval bij de **metgezellen** in Psalm 45 NBG. Zij zijn geëerde leden en deelgenoten van de Familie van God. Omdat God een grote Koning is met kinderen die de zonen van God worden genoemd, moeten deze deelgenoten beschouwd worden als rechtmatige leden van de Koninklijke Familie die hemel en aarde regeert.

Deze zonen van God zijn, net als Christus, prinsen van God. Hun genootschap verleent hen een koninklijke relatie met Christus voordat Hij een mens werd. Zij zijn feitelijk gelijken van Christus in de zin van familieleden, maar Christus heeft superioriteit doordat Hij als eerstgeborene gerekend wordt. Gelijken van Christus? Ja, gelijken door in de hemel broers van Christus te zijn, terwijl Christus de eerstgeborene is en een benoemde rang boven hen heeft vanwege Zijn positie van eerstgeborene. Dit is inderdaad precies wat Paulus verklaarde dat zij waren. Hij verwees naar hen als de deelgenoten (metgezellen) van Christus. Zij werden al met Christus geassocieerd voor Zijn geboorte in Bethlehem. Zij waren al zijn broers toen Psalm 45 werd geschreven.

Hebreeën 1:9, citerend Psalm 45:7,8

Gerechtigheid hebt Gij liefgehad en ongerechtigheid hebt Gij gehaat; daarom heeft U, o God, uw God met vreugdeolie gezalfd boven uw deelgenoten. – NBG

Jij hebt gerechtigheid liefgehad en wetteloosheid gehaat; daarom heeft jou gezalfd: God, jouw God, met olie van vreugde meer dan je gezellen! – Naardense Bijbel

Gij hebt rechtvaardigheid liefgehad, en ongerechtigheid gehaat; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met olie der vreugde boven Uw medegenoten. – SV

Zo is het, Christus was de verheven eerstgeborene, maar deze andere geestelijke wezens binnen de Goddelijke Familie van God, die geassocieerd worden met Christus in de hemel waren Zijn deelgenoten (kameraden of partners). En zij zijn in veel opzichten zoals Christus. Het woord *deelgenoten* is in het Hebreeuws CHAVER en het betekent *begeleiders*, maar in de zin van gelijkwaardig

aan elkaar. In de Bijbel betekent het woord CHAVER *verweven/samengeknoopt* in hetzelfde genootschap en als één man opererend in rang en positie (zie Richteren 20:11).

Deze Bijbelse indicaties tonen aan dat er andere zonen van God in de hemel zijn, die zonen van de Vader zijn en broers van Christus. Christus echter is de eerstgeborene van de deelgenoten (zie Kolossenzen 1:15). Hij werd eerder geschapen dan de rest van deze zonen van God en Hij is **gezelfd boven uw deelgenoten**. Christus werd geschapen als een eerstgeboren Zoon, net zoals Adam werd geschapen als een eerstgeboren zoon van God (Lucas 3:38). Deze andere zonen van God zijn géén voorbidders tussen ons mensen en God de Vader. Alleen Christus is onze bemiddelaar (1Timoteüs 2:5; Romeinen 8:34).

Gods zonen zijn morgensterren

Deze andere zonen van God uit het Oude Testament komen overeen met de *morgensterren*, waar naar verwezen wordt in het boek van Job, die zich verheugden toen de aarde werd geschapen. Deze morgensterren zijn geen engelen want zij hebben dezelfde aanduiding als Christus, Die zeker geen engel is. Christus wordt genoemd **de blinkende morgenster** (Openbaring 22:16 NBG). Christus wordt ook **de Opgang** [opgaande zon] genoemd (Lucas 1:78 NBG) en **de morgenster** (2Petrus 1:19 NBG). Deze morgensterren (vergelijkbaar met, zo niet identiek aan de uitdrukking *zonen van God*) waren bij Christus toen de aarde werd geschapen (Job 38:7). Maar Christus heeft voorrang onder hen, doordat Hij **de blinkende morgenster** wordt genoemd (Openbaring 22:16, bepalend lidwoord in het Grieks). Christus wordt ook een **bruidegom** genoemd met de pracht en praal van de opgaande zon in Zijn heerlijkheid (Psalm 19:4-6 NBG).

Deze zonen van God zijn in de gelegenheid om samen te komen voor God op vaste tijden en soms voor oordeel. Psalm 82 toont een dergelijk oordeel over hen vanwege ongerechtigheid. Satan verscheen onder hen in de dagen van Job (Job 1:6 en 2:1). En hoewel deze andere morgensterren en zonen van God bestaan, weten we uit latere openbaringen dat Christus Degene is die gezeten is in een hogere positie dan al deze andere deelgenoten van Christus. Hij is gezeten aan de rechterhand van de Vader (Kolossenzen 3:1).

God zelfde Christus boven Zijn **metgezellen** (Psalm 45:8 NBG). De rang van Christus werd nog hoger gemaakt doordat Hij een mens werd en daarna terugkeerde naar Zijn Goddelijke status na Zijn opwekking. Zonder twijfel is Christus op dit moment bij uitstek verheven in rang boven deze andere metgezellen. Dit is omdat Hij de enige was die vlees zou worden door geboren te worden uit een vrouw (Maria). Het is nú door lichamelijke geboorte dat menselijke zonen van God geschapen worden, maar het is door hun toekomstige levendmaking (onsterfelijkheid) dat mensen een Goddelijke status aannemen als geestelijke zonen van God.

Het Nieuwe Testament noemt Christus de Eniggeborene. De anderen zijn feitelijk geschapen zonen; geschapen op dezelfde manier als Adam zijn bestaan begon. Geen enkele van die andere, geschapen zonen van God werd ooit geboren uit een vrouw. Christus Jezus was de enige (de Eniggeborene van deze gelijken) die op dezelfde wijze geboren werd als wij mensen toen Hij Zijn majestueuze positie in de hemel opgaf om te worden geboren in deze wereld (Filippenzen 2:6-9). En vergeet niet dat Christus **het niet als geroofd goed heeft beschouwd gelijk te zijn aan God** (Filippenzen 2:6 Naardense Bijbel). Maar vergeet nooit dat deze andere zonen van God en morgensterren, de deelgenoten uit Hebreëen 1:9, die broers van Christus zijn, ook deel uitmaken van de Familie. Terwijl deze andere gelijken leden zijn van de Huishouding van God, zijn zij géén bemiddelaars tussen de Vader en de mensen. Dat recht en privilege was alleen voor Christus weggelegd – Hij alleen werd voor ons gekruisigd. Christus werd onze enige bemiddelaar (1Timoteüs 2:5).

Naar sommige van deze zonen van God in de Godheid wordt verwezen in Genesis 6:1-4 en Job 1:6; 2:1 en 38:7. Onthoud dat zij géén engelen zijn! Zij zijn hoger in macht dan elke engel. En hoewel engelen de algemene naam *sterren* kunnen dragen (Openbaring 1:20), zijn zij NIET de morgensterren die het bijzondere teken zijn dat de profetische dag zal domineren, die Nieuwe Dag van God. Vergeet niet dat GEEN ENKELE engel door God verhoogd werd om een zoon van God te zijn of een blinkende morgenster (Openbaring 22:16).

Een belangrijk punt: Goddelijke belichaming

We dienen een centrale waarheid te erkennen van de Heilige Schrift. Alleen die geestelijke entiteiten die normaliter hun woonplaats in de hemel hebben binnen de Huishouding van de Vader (zonen van God genaamd) zijn die bijzondere personages aangeduid, in de NBG, als *deelgenoten* van Christus in Hebreëen 1:9 en *metgezellen* in Psalm 45:6,7. Ze lijken zoveel op mensen in uiterlijk en gedrag dat deze zonen van God in staat waren om geslachtsgemeenschap te hebben met de dochters van de mensen en nageslacht voort te brengen dat Nefilim genoemd werd. Zij deden dit zowel voor als na de zondvloed. Denk aan wat Mozes schreef:

De reuzen waren in die dagen [voor de zondvloed] ***op de aarde,***
en ook daarna [dat wil zeggen, na de zondvloed] - Genesis 6:4 NBG

Dit betekent dat deze zonen van God, die de broers en metgezellen van Christus Jezus zijn, in staat waren om geslachtsgemeenschap met vrouwen te hebben en hen zwanger te maken met zaad uit hun lichaam. Sterker nog, ze hebben dezelfde lichaamskenmerken en somatische functies als gewone mensen.

Zo is het, deze zonen van God hadden (en hebben) lichamen. Zij zien eruit en gedragen zich als mensen, hoewel hun lichamen samengesteld zijn uit geestelijk materiaal. Zij hebben niet hetzelfde soort aards vlees zoals wij mensen nu hebben. Zij lijken op God de Vader. Dit zou ons niet moeten verbazen, aangezien God in de Heilige Schrift altijd beschreven wordt als een lichaam hebbend dat eruit ziet als van een man. De Schrift vermeldt dat God gedaante en vorm heeft en dat wij mensen op God lijken, naar Zijn beeld en vorm (Genesis 1:26-28).

Ja, God de Vader is een Geest, maar Hij heeft toch vorm en inhoud. Hij is geen vluchtige, witte, onopvallende, verdwijnende wolk, die zogenaamd op een mysterieuze en vormloze wijze alle factoren van opperste intelligentie en kracht behelst. Een dergelijke beschrijving, of die daarmee te vergelijken zijn, gemaakt door diegenen die op een rationele manier proberen te interpreteren wat *geest* betekent, is niets anders dan belerende nonsens. Dergelijke overtuigingen zijn lijnrecht in strijd met beschrijvingen van God, gegeven in de Heilige Schrift. Kort samengevat: God heeft een lichaam dat ruimte inneemt, maar het is een *geestelijk* lichaam – een lichaam dat bestaat uit *geestelijke materie*. Er is een *geestelijke essentie* die uitgaat van Zijn Goddelijke lichaam (zoals een aura), die naar buiten komt om het geheel van de ruimte in het heelal te omvatten (Psalm 139:7-12).

De waarheid is dat God een lichaam heeft dat uit elementen bestaat die in materie *geest* zijn. Dit betekent dat de basis van de elementaire factoren die God vorm en gestalte geven is afgeleid van materie, die in oorsprong en samenstelling *geest* is. Net zoals vertrouwde, fysieke elementen, zoals gewoon water H₂O, in een gasvormige, vloeibare en vaste toestand kunnen zijn, zo kunnen geest elementen dat ook zijn. Wij beperken normaal gesproken onze concepten en denken dat geest altijd in een gasvormige toestand is, zoals lucht en de beweging van de lucht, die wij wind noemen (Johannes 3:7,8). Maar geest kan vloeibaar zijn, zoals water, zoals in Handelingen 10:45. Zoals de Bijbel ons toont, kan geest zich manifesteren in een vaste toestand, die een definitieve vorm en

gestalte kan krijgen. In Romeinen 8:26,27 laat Paulus zien dat Christus *de Geest* wordt genoemd, maar in vers 34 laat hij zien dat beide entiteiten ruimte innemen (dat wil zeggen: beiden zitten op tronen) waarbij Christus gezeten is aan de rechterhand van de Vader. Dit toont aan dat zelfs in de hemelse gewesten het lichaam van God in een vaste toestand is, net zo tastbaar en concreet voor de andere geestelijke wezens als onze menselijke lichamen zijn voor ons in het vlees.

Wat de Schrift ons laat weten is dat God de Vader de anatomische verschijning heeft van een mannelijk mens. In feite lijkt Hij uitdrukkelijk op Christus Jezus (Hebreeën 1:3). En de zonen van God, die genoemd worden in Genesis 6, hebben in somatische zin functies die identiek zijn aan mannen. Dit betekent dat ze geslachtsorganen hebben net als mannen. Ze zijn zo menselijk dat ze in staat zijn om geslachtsgemeenschap te hebben met vrouwen. Het historische verhaal in Genesis 6 vermeldt deze feiten zonder omwegen.

Kijk hier eens heel aandachtig naar. Omdat God de Vader is van deze zonen van God moeten ze wel verschijnen als de Vader in Zijn anatomische vorm en gestalte. En boven alles wordt ons verteld dat deze zonen van God regelmatig ontmoetingen hadden met God in de hemel, terwijl God op Zijn troon zit (en Satan, de duivel, verschijnt samen met hen). Ze vergaderen met elkaar en zijn in dialoog met God Zelf (Job 1:6; 2:1). Hieruit volgt logischerwijs dat zij dezelfde geestelijke materie hebben als die welke vorm en inhoud geeft aan de Vader en aan Christus Jezus. Aan ons mensen is beloofd dat wij bij onze levendmaking veranderd zullen worden in diezelfde geestelijke materie (1Korinthiers 15).

***... die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt
lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen
Zich kan onderwerpen.*** - Filippenzen 3:21 NBG

Aangezien deze vroegere zonen van God in staat waren tot seksuele relaties, volgt daaruit dat wanneer wij verheerlijkt zijn in de levendmaking, wij ook dezelfde mogelijkheden zullen hebben als die zonen van God.

Kijk eens naar wat ons mensen is beloofd. Bij de levendmaking zal ons lichaam worden opgewekt of veranderd in een niet vervormde toestand (1Korinthiërs 15) en onze geest (weer tot leven gebracht) zal geplaatst worden in dat vernieuwde en veranderde lichaam, heel gemaakt en compleet. Wij mannen zullen dan lijken op de Vader en Christus Jezus (Filippenzen 3:20,21) die er allebei uitzien als mannen (precies zoals Stefanus hen zag, zoals vermeld is in Handelingen 7:56). We zullen dan een lichaam hebben dat is samengesteld uit geestelijke materie met een definitieve vorm en gedaante, dat ruimte inneemt. We zullen dan zijn zoals de Vader en Christus Jezus, die beiden tot de Geesten gerekend worden (Romeinen 8:26,27; Johannes 4:24), maar zij laten een duidelijke vorm en gedaante zien zodat Christus staande gezien kan worden of zittend aan de rechterhand van de Vader, wanneer Hij voor ons pleit tot de Vader (Romeinen 8:34). De ene Geest kermt en huilt voor de andere Geest.

Werkelijk, de Vader lijkt zoveel op een man (zover als de Heilige Schrift dit onthult) dat, als wij God de Vader ongekleed zouden zien, Hij eruit zou zien als een willekeurige man in anatomisch en somatisch opzicht – en Hij zou besneden zijn. Het is niet onsmakelijk en schandelijk om deze vergelijking te maken en het is zeker niet Godslasterlijk. God schaamt Zich niet voor Zijn lichaam, zoals vele mensen, met name voor hun geslachtsdelen. God heeft een gezonde houding ten opzichte van zulke aanhangsels van het lichaam. De apostel Paulus vertelt ons dogmatisch dat God de genitaliën van man en vrouw onbeschaamd beschouwt als de meest bevallige (de mooiste en meest aantrekkelijke) delen van ons lichaam, zie 1Korinthiërs 12:22-24.

En hoe zit het met vrouwen? Hun lichamen zullen worden opgewekt uit de dood en opnieuw vrouwelijk zijn in vorm en gedaante, heel gemaakt en compleet, zonder misvormingen. Herinner je dat Dorcas werd opgewekt als een vrouw met al haar vrouwelijke anatomische kenmerken

(Handelingen 9:36-42). Normale vrouwen zullen nog steeds vrouwen willen zijn. Zij zullen, echter, NIET aan mannen onderworpen zijn als hun echtgenotes.

Straffen: engelen, mensen en zonen van God

Engelen werden geschapen om dienstbaar te zijn in de Familie van God, of de Familieleden nu in de hemel of op aarde zijn. Het blijkt, echter, dat vele engelen zich op een bepaalde manier verbonden met de zonen van God toen deze zonen van God trouwden en seksuele relaties hadden met de dochters van de mensen. Petrus en Judas hebben aangegeven dat vele engelen rebelleerden tegen God in de tijd toen de zonen van God gemeenschap hadden met de dochters van de mensen. De apostelen noemen de handelingen van deze engelen binnen een context die laat zien:

- **losbandige wandel** (2Petrus 2:7 NBG)
- **begerig naar onreinheid** (vers 10)
- **vleselijke begeerten en ongebondenheid** (vers 18).

Ons wordt verteld dat deze rebellen engelen waren, **die aan hun oorsprong ontrouw werden** [hun normale toegestane activiteiten] **en hun eigen woning verlieten** [hun juiste verblijfplaats] en op een of andere manier meededen met de zonen van God in hun seksuele gemeenschap met vrouwen (Judas, vers 6 NBG).

Deze engelen werden door de apostelen genoemd in het kader van opstandigheid waarin de goddelozen **hoererij hebben botgevierd en ander vlees achternagelopen zijn** [vlees dat vreemd was voor hen] (vers 7). Zij wandelden **naar hun eigen goddeloze begeerten** (vers 18). Zij zijn het, **die scheuringen maken, natuurlijke mensen, die de Geest niet hebben** (vers 19).

Ja, mensen waren ook betrokken bij het doen van dezelfde dingen als de zonen van God en de rebellerende engelen, maar het lijkt uit de context van Petrus en Judas dat de geestelijke krachten degenen waren die de mensen beïnvloedden om die vreselijke dingen te doen. Wat de mensen betreft, die meededen in de opstand, zij werden gestraft door de zondvloed en DAARNA, toen vuur het gebied van Sodom en Gomorra vernietigde.

De engelen kregen ook een zwaar oordeel, zoals we direct zullen zien. Er is, echter, geen enkel woord in de Heilige Schrift dat ons vertelt wat de Vader deed met de zonen van God die ook bij die zaak betrokken waren. Heeft God hen ook gestraft? Kijk eens naar het onderwijs van God over hoe Hij Zijn eigen zonen straft:

... want wie Hij liefheeft, tuchtigt de Here, en Hij kastijdt iedere zoon, die Hij aanneemt. Als tuchtiging hebt gij dit te dragen: God behandelt u als zonen. Want is er wel een zoon, die door zijn vader niet getuchtigd wordt?
- Hebreeën 12:6,7 NBG

Aangezien Gods menselijke zonen en dochters gekastijd werden voor wat zij deden in deze twee perioden, heeft God misschien ook die zonen van God gestraft die trouwden met de mensendochters. In Psalm 82 vinden we deze *goden*, die geoordeeld en veroordeeld worden voor onrechtvaardig wangedrag. Ze kunnen zelfs sterven (Psalm 82:5,6). Het kan zijn, omdat zij zo'n verheven rang hadden, dat de Vader hen terug nam naar de hemel om hen te straffen, net zoals Hij deed met de Israëlieten toen Hij hun straf verborg in de woestijn om de heidenen te weerhouden van leedvermaak over Gods eigen volk (Ezechiël 20:13,14). In ieder geval moet er, nadat de twee perioden van rebellie voorbij waren, veel berouw geweest zijn omdat we de zonen van God opnieuw terugvinden bij de

Raad van God, zittend op Zijn troon (Job 1:6; 2:1). Psalm 82, geschreven in de tijd van David, laat zien dat zij nog steeds geoordeeld kunnen worden voor toekomstige misdaden, net als wij mensen.

Engelen streng gestraft

Trouwens, omdat deze engelen blijkbaar instemden met de handelingen van de zonen van God voor de zondvloed en in de tijd van Sodom en Gomorra en zich aansloten bij de zonen van God in hun braspertijen, ondergaan zij momenteel een straf voor een bepaalde tijd vanwege hun rebellie (1Petrus 3:18-21; 2Petrus 2:4,5; Judas, vers 6,7). Zij zijn nu in gevangenschap (1Petrus 3:18-21). Zij dragen *ketenen* op hun lichaam die hen verhinderen om veel te bewegen in de ruimte waarin zij worden vastgehouden (2Petrus 2:4). Net zoals ketenen gewicht hebben door zwaartekracht en ruimte innemen en bestaan binnen een omgeving van tijd, belemmeren vergelijkbare ketenen engelen door gewicht, ruimte en tijdsfactoren. Het zou dwaas zijn om te denken dat deze uitspraken allegorisch zijn.

Engelen kunnen gevangen gehouden worden

Deze engelen die rebelleerden met de zonen van God zijn opgesloten in een gebied vergelijkbaar met een regio die de bodemloze put genoemd wordt (een diepe plek [afgrond], vaak verbonden met de oceaan of de zeediepten). De Dode Zee werd vooral gezien als een plek waar deze opstandige engelen gevangen werden gezet. Ze werden vastgeketend (geboeid) en opgesloten met een sleutel (Openbaring 9:1; 20:1). Zelfs Satan, de duivel, zal gebonden en beperkt worden in beweging met soortgelijke ketenen voor een periode van duizend jaar (Openbaring 20:2), beperkt tot een bepaalde plek in de bodemloze put. Deze Schriftuurlijke feiten tonen aan dat deze opstandige engelen en Satan ruimte en tijd innemen en ketenen kunnen dragen (gemaakt van solide materiaal) op hun lichaam. Deze mededelingen zijn geen metaforen. Ze tonen aan dat het bevestigingssysteem van vaste materie zijn.

Dit is geen allegorie, omdat alle beschrijvingen die we van engelen hebben in de Heilige Schrift, hen laten zien als lijkend op mensen. Eén van de perioden van rebellie van de zonen van God en de eigenzinnige engelen was in de tijd van de straf over Sodom en Gomorra. In de voorbereiding naar dit speciale oordeel lezen we in de Bijbel dat drie mannen bij Abraham aan de deur verschenen om met hem te praten en te dineren (Genesis 18:1-33). Eén van deze mannen droeg de naam JHWH (de naam van God de Vader – Genesis 18: 22-33) en de andere twee mannen werden geïdentificeerd als engelen (Genesis 19:1). Zij hadden geen vleugels op hun rug. Zij zagen eruit als gewone mensen. Herinner je dat de apostel Paulus christenen aanspoorde om hulpbehoevenden te onderhouden onder normale omstandigheden, want sommigen hadden zonder het te weten engelen onderhouden (zij dachten dat ze gewone mensen hielpen, Hebreeënen 13:2).

Simpel gezegd, als deze engelen die bij Abraham kwamen naakt waren verschenen, dan hadden ze er in elk opzicht uit gezien als mannen. Trouwens, de mannen van Sodom waren er zo van overtuigd dat deze engelen zoals mannen waren, dat zij homoseksuele relaties verlangden met de twee engelen die naar Lot gezonden werden. Hoewel deze twee engelen heilig waren en niet deelnamen aan dergelijke seksuele handelingen, vermelden zowel Petrus als Judas uitdrukkelijk dat de tijd van Sodom en Gomorra was zoals die voor de zondvloed, toen er seksuele handelingen plaatsvonden tussen hemelse wezens en mensen (2Petrus 2:6-9; Judas, vers 6,7). Wat zegt ons dit alles over de zonen van God en engelen in het algemeen? Behalve dat zij geestelijke lichamen hebben, zijn zij menselijk in gedaante en hebben zij emoties. Mensen zijn tenslotte zoals God.

De anatomische beschrijvingen in de Bijbel, die aantonen dat engelen eruit zien als mensen, wijzen er sterk op dat engelen in staat zijn (net als de zonen van God) om geslachtsgemeenschap te hebben met vrouwen. Maar Petrus en Judas maakten een onderscheid tussen de zonen van God en de engelen die zondigden. In tegenstelling tot de zonen van God, gaf Judas duidelijk aan dat de engelen die meededen met de zonen van God in hun braspertijen achter *vreemd vlees* aangingen, mensen achterna die wat lichamelijke materie betreft vreemd voor hen waren. Zie Judas, vers 6,7. Hoewel honden en katten huisdieren zijn en op elkaar lijken, kunnen zij zich niet onderling voortplanten. Inderdaad, engelen lijken meer op mensen dan honden op katten, maar zij kunnen zich niet met mensen voortplanten, hoewel het mogelijk is om seks met hen te hebben (net zoals sommige slechte mensen seks met dieren hebben). Dit soort seksuele relaties is precies wat, volgens de verklaringen van Petrus en Judas, plaatsvond tussen engelen en mensen.

Zonen van God, engelen en mensen

Let op het feit dat de zonen van God heel anders zijn dan engelen en zeer goed in staat zijn om seksuele relaties met mensen te hebben, die meerdere generaties nakomelingen zullen voortbrengen, omdat de twee soorten precies hetzelfde zijn in anatomische en somatische lichaamsbouw. Engelen, echter, zijn anders in hun gebrek aan vermogen om nakomelingen te produceren, hoewel engelen erg veel op mensen lijken (zowel mannen als vrouwen). Tussen twee haakjes, vleugels bij engelen zijn metaforisch. [Om het verschil tussen mensen en engelen duidelijk te maken, worden engelen doorgaans uitgebeeld met vleugels, om aan te geven dat zij zich door het luchtruim kunnen verplaatsen. – APW]

Laten we eens wat nauwkeuriger naar deze zaak kijken. Christus Jezus vertelt ons dat engelen *in de hemel* niet trouwen (Matteüs 22:30). Zo is dat. Engelen zijn niet bestemd voor het huwelijk zoals mensen. Sommige vertalers hebben ten onrechte gedacht dat deze aanwijzing van Christus zou betekenen dat engelen geslachtsloos zijn en geen seksuele relaties kunnen hebben met mensen omdat zij in de eerste plaats al geen seksuele kenmerken hebben. Deze interpretatie is duidelijk niet waar. We hebben de uitdrukkelijk leer van Petrus en Judas van het tegendeel. Wat Christus bedoelde is dat zij niet bestemd waren om te trouwen zoals mensen, omdat engelen (als zij niet zondigen) voor altijd kunnen leven en de huwelijksstatus staat altijd in verband met de dood.

Maar is nog een andere reden waarom er geen huwelijken, zoals wij die vandaag kennen, zullen zijn tussen mannen en vrouwen bij de levendmaking. Dat is omdat de sociale status van vrouwen drastisch zal veranderen wanneer zij onsterfelijk zijn. Niet dat hun lichaam een andere gedaante zal aannemen (of dat hun emotionele kenmerken niet langer vrouwelijk zullen zijn). Nee, dat is *niet* wat er veranderen zal. Wat veranderd zal worden zullen de behoeften en gebruiken van de maatschappij zelf zijn.

Vertaling: Anke Pronk-Waterlander

www.pronk-stukjes.nl